

Vlaams
Parlement

vergadering **C225**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

van 15 mei 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over Vlaamse fiscale rulings – 1845 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Willem-Frederik Schiltz aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over actief schuldbeheer van de Vlaamse overheid – 1847 (2017-2018)	6

VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over Vlaamse fiscale rulings – 1845 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Paul Van Miert

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

Peter Van Rompuy (CD&V): Minister, op federaal niveau wordt er veel gebruik gemaakt van rulings, de rulingcommissie en dergelijke meer, om fiscale zekerheid te kunnen verkrijgen over plannen die men heeft. Dat is daar redelijk goed ingeburgerd. Sinds september 2015 heeft ook de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) de bevoegdheid om rulings af te leveren in domeinen waarvoor hij bevoegd is. Men kan zelfs in samenwerking met de federale overheid ook nog overgaan tot bepaalde rulings voor plannen die over de twee bevoegdheden zouden vallen.

Ik heb een schriftelijke vraag gesteld om te weten hoeveel rulings er in Vlaanderen al afgesloten zijn in de voorbije jaren, om er zicht op te krijgen of dat goed werkt of niet. In uw antwoord zegt u dat er in 2015 9 waren, in 2016 57, in 2017 42 en in 2018 24. De meeste daarvan hebben betrekking op erf- en schenkbelasting. Daarbovenop volgden 17 bindende adviezen voor de FOD Financiën.

Ik had eigenlijk wat meer verwacht. Ik weet ook niet waaraan het ligt. Hoe evalueert u het verloop van dat aantal rulings? Is het misschien interessant dat we de mogelijkheid om rulings te vragen bij de Vlaamse Belastingdienst, wat beter bekend maken? Of kunnen er misschien regelgevend aanpassingen gebeuren, zodat het instrument gebruikt kan worden? Ik denk immers dat het een nuttig instrument is, zowel voor de overheid als voor de belastingplichtige.

De voorzitter: Minister Tommelein heeft het woord.

Minister Bart Tommelein: Voorzitter, eerst en vooral mijn excuses dat ik wat vertraging had. Het is niet mijn gewoonte. Het is door omstandigheden buiten mijn wil om.

Mijnheer Van Rompuy, bedankt voor uw vraag. Ze geeft mij de gelegenheid om te benadrukken hoeveel belang ik hecht aan een degelijk werkend Vlaams systeem van voorafgaande beslissingen inzake de materies en bepalingen die vervat zijn in de Vlaamse Codex Fiscaliteit.

Een voorafgaande beslissing is een juridische handeling waarbij de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie overeenkomstig de bepalingen die van kracht zijn, vaststelt hoe de bepaling van de codex wordt toegepast op een bijzondere situatie of verrichting die op fiscaal vlak nog geen uitwerking heeft gehad. De oprichting van een Vlaamse rulingdienst, bij decreet van 17 juli 2015, draagt dan ook ongetwijfeld bij tot de verhoging van de rechtszekerheid voor de Vlaamse belastingplichtigen.

Zoals u weet, ontstond de vraag naar de invoering van een systeem van Vlaamse voorafgaande beslissingen op het moment van de overheveling van de dienst van de erf- en registratiebelasting op 1 januari 2015. Het decreet van 17 juli 2015 schiep de mogelijkheid om een Vlaamse ruling aan te vragen voor alle belastingen die zijn opgenomen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit, maar in de praktijk is het instrument dus vooral gericht op de erf- en registratiebelasting. Daarom moet uw stellingname volgens mij enigszins genuanceerd worden. Stellen dat het aantal Vlaamse rulings “in tegenstelling tot het aantal rulings op federaal niveau” beperkt is, lijkt mij een beetje kort door de bocht. Het aantal aanvragen tot het verkrijgen van een voorafgaande beslissing waarbij enkel erf- en registratiebelasting betrokken was, was tot 2015 wat

betreft het Vlaamse Gewest, en is wat betreft de andere gewesten, ook bij de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen zeer beperkt.

Ik heb de laatste jaarverslagen van de federale Dienst Voorafgaande Beslissingen nog eens laten uitpluizen. Voor dossiers met betrekking tot registratie- of erfbelasting ging het in 2012 en 2013 slechts om een tiental dossiers op jaarbasis die betrekking kunnen hebben op Vlaamse, Waalse of Brusselse rechten. In 2015 en 2016 ging het respectievelijk om 25 en 36 Waalse of Brusselse dossiers.

Uiteraard zijn er in totaal meer federale dan Vlaamse rulings. Dat houdt verband met de aard van de belastingen. Vlaamse rulings gaan, met uitzondering van één aanvraag, enkel over de erf- en registratiebelasting, dus over indirecte belastingen waarmee de belastingplichtigen vaak slechts eenmaal in hun leven worden geconfronteerd, terwijl federale rulings ook en vooral over directe belastingen gaan, zoals de personen- en de vennootschapsbelasting, waar de belastingplichtigen permanent mee worden geconfronteerd – meestal is dat jaarlijks.

De Vlaamse Belastingdienst biedt de burger, notaris of andere fiscale raadgevers bovendien ook de kans om interpretatieve vragen te stellen via diverse kanalen, zoals het contactformulier. Ook de interpretatieve beslissingen geven de vraagsteller rechtszekerheid voor zijn situatie of voorgenomen rechtshandeling. Interpretatieve vragen kunnen, in tegenstelling tot rulingaanvragen, anoniem gebeuren. Er heerst immers nog wat koudwatervrees voor het opgeven van de anonimiteit bij de formele aanvraag van een voorafgaande beslissing.

Ik wil bovendien ook de open communicatie van de Vlaamse Belastingdienst benadrukken. Zowel zijn standpunten over de wijze waarop hij een bepaalde rechtshandeling fiscaal behandelt, als de reeds afgeleverde voorafgaande beslissingen, worden op zijn website gepubliceerd. Daardoor is het voor de belastingplichtigen of hun raadgevers vaak zonder meer duidelijk hoe een bepaalde situatie of verrichting fiscaal zal worden behandeld, waardoor een rulingaanvraag overbodig wordt.

Ikzelf noch mijn administratie merken een gebrek aan bekendheid van het Vlaamse systeem van rulings of andere mogelijkheden. Zoals eerder gezegd, draagt open communicatie, waar de Vlaamse Belastingdienst naar streeft en verder naar moet streven, daartoe bij. Ik denk dus niet dat bijkomende inspanningen in dit verband noodzakelijk zijn.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

Peter Van Rompuy (CD&V): Dat is duidelijk. Ik heb daar niet veel aan toe te voegen. Als het op federaal niveau ook zulke kleine aantallen waren, dan ga ik ervan uit dat het systeem van interpretatieve vragen de problemen grotendeels weet op te lossen. Dan heb ik geen verdere vragen bij het feit dat het bij enkele tientallen blijft.

De voorzitter: De heer Lantmeeters heeft het woord.

Jos Lantmeeters (N-VA): Minister, het is inderdaad zo dat het bestaan van de rulingdienst en de rulings toegejuicht kan worden. We hebben daar in het verleden vanuit onze fractie altijd voor geijverd, zelfs na de overname van de reglementering rond de erfbelasting.

We kunnen dat systeem dus toejuichen. Het aantal rulings is op dit ogenblik een heel normaal aantal. U hebt daar een volledig antwoord op gegeven door te verwijzen naar de aard van de belasting.

Er is nog een bijkomende reden waarom er minder rulings zijn, en dat is de gewone rechtspraak die er in het verleden is geweest. Door het overnemen van de

wetgeving van het federale niveau door het Vlaams niveau, in ons decreet, blijft de rechtspraak natuurlijk ook nog altijd van toepassing. Uiteindelijk is dit dus allemaal heel normaal en is alles heel open. Ik zou niet meegaan in een eventuele vraag om dat systeem van de rulings wat meer bekendheid te geven, want ik ben er heilig van overtuigd dat dat zeer bekend is. Ik ben zeker ook geen voorstander van meer rulings. Integendeel, we moeten door eenvoudige decreetgeving zorgen dat die rulings overbodig zijn. En zoals u zelf gezegd hebt, moeten we ervoor zorgen dat bepaalde achterpoortjes gesloten worden, door een eenvoudige reglementering, en vooral, wat er nog aankomt, door een vereenvoudiging van de tarieven en vooral een verlaging van de tarieven. Zo kunnen die rulings voorkomen worden.

Aanvankelijk dacht ik: men gaat hier proberen te promoten dat er meer rulings komen. Maar eigenlijk moeten we gaan promoten dat er minder rulings komen, niet door dat in de vergeethoek te steken of verborgen te houden, maar gewoon door het te voorkomen, door decreetgeving en tariefbepaling.

Voor de rest is mijn oproep: zorg dat die tarieven zo snel mogelijk zakken, minister. Ik ben er zeker van dat we daar binnenkort nog meer over zullen horen.

De voorzitter: De heer Bertels heeft het woord.

Jan Bertels (sp.a): De belangrijkste bekommernis is dat we rechtvaardige belastingen hebben, die toelaten dat we als overheid ook een rechtvaardig beleid kunnen voeren. Het komt niet vaak voor, maar ik sluit me wel aan bij de woorden van collega Lantmeeters, dat fiscale zekerheid belangrijk is en dat die fiscale zekerheid in de eerste plaats geschapen moet worden door een normale toepassing van de regelgeving, en dat de rulings de uitzondering moeten blijven. Fiscale zekerheid moet aan iedereen gegeven worden door een normale toepassing van de regelgeving.

Ik heb nog een bijkomende vraag, minister. U verwijst terecht naar de open communicatie die VLABEL voert. Dat is een positief punt. U verwijst ook naar de mogelijkheden met betrekking tot de interpretatieve vragen, die anoniem gesteld kunnen worden en die dan interpretatieve bindende antwoorden kunnen geven. Mijn vraag is of alle interpretatieve vragen die aan VLABEL gesteld worden, als ook de antwoorden, ook open gecommuniceerd worden, los van de anonimiteit van de vraagsteller. Worden de inhoudelijke interpretatieve vragen allemaal open gecommuniceerd? Ik ben daar niet helemaal zeker van, maar u kunt dat ongetwijfeld ophelderen.

De voorzitter: Minister Tommelein heeft het woord.

Minister Bart Tommelein: Het zou niet correct zijn, mijnheer Bertels, om enkel de vragen te publiceren die je zelf interessant genoeg vindt om te publiceren. Als je een open communicatie voert en je krijgt vragen binnen en je antwoordt daarop, en het is de policy om dat op de website te plaatsen, dan ga ik ervan uit dat dat voor alle interpretatieve vragen zo is. Dat wordt hier ook bevestigd door mijn raadgevers. Ik wil het nog eens nakijken, maar dat is de regel. Ik zal eens navragen of het wel degelijk het geval is. Mijn kabinet zal u daar dan van op de hoogte brengen, mijnheer Bertels.

Jan Bertels (sp.a): Ik krijg daar af en toe vragen over, of het ze allemaal zijn. Als u bevestigt dat dat zo is, is dat goed.

Minister Bart Tommelein: Ik ga ervan uit dat het zo is. En als het niet zo is, zal ik sowieso VLABEL de opdracht geven om dat te doen. Maar ik denk niet dat dat nodig is.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Willem-Frederik Schiltz aan Bart Tommelein, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Begroting, Financiën en Energie, over actief schuldbeheer van de Vlaamse overheid
– 1847 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Paul Van Miert

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, mijn vragen sluiten aan bij een puntje uit de toelichting van de begrotingsaanpassing die we net uitgelegd gekregen hebben. Het is een opvolgingsvraag van een vraag die ik ongeveer twee jaar geleden heb gesteld.

Als gevolg van het verstrengde Europees begrotingstoezicht is de consolidatieperimeter van de Vlaamse overheid stevig toegenomen. Onder andere een aantal pps-projecten en alternatieve financiering werden ingekanteld. We denken dan vooral aan de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW), het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA), Design Build Finance Maintain (DBFM), Beheersmaatschappij Antwerpen Mobiel (BAM) en zo verder.

U hebt net uitgelegd dat voor de financiering van een aantal instellingen niet meer met gewestwaarborgen wordt gewerkt, maar een rechtstreekse financiering. Aangezien de Vlaamse overheid kan ontlenen aan gunstigere voorwaarden dan de instellingen zelf, levert die rechtstreekse financiering een besparing op aan rente-uitgaven. In de commissievergadering van 19 april 2016 gaf de minister van Begroting aan dat de jaarlijkse rentebesparing op 50 tot 110 miljoen euro kon worden geraamd op basis van de toen besliste rechtstreekse financiering voor de VMSW, het Vlaams Woningfonds (VWF), VIPA, Scholen van Morgen en BAM. Tevens gaf de minister aan dat een actualisering van de ramingen zou moeten gebeuren in functie van de voorwaarden van de werkelijke kredietopnames – dus niet de geraamde, maar zoals ze thans voltrokken zijn.

Minister, kunt u een actualisering geven van de geraamde rentebesparingen als gevolg van de rechtstreekse financiering die vandaag werd beslist? Ik neem aan van wel, want ze zaten al in de begrotingsaanpassing.

Gezien de rechtstreekse financiering neemt de directe schuld van de Vlaamse overheid uiteraard toe. Ik heb goed proberen op te letten of ik het antwoord al uit de presentatie kon halen, maar dat was een beetje moeilijk. Hoe gaat de Vlaamse overheid om met de stijging van de directe schuld, meer bepaald met betrekking tot het herfinancieringsrisico? De rating zou lichtjes kunnen afnemen of stijgen naarmate dat risico groter wordt.

Komen er op termijn, naast de huidige instellingen VMSW, VWF, VIPA, Scholen van Morgen en BAM, nog andere instellingen in aanmerking voor rechtstreekse financiering vanuit de Vlaamse overheid?

De voorzitter: Minister Tommelein heeft het woord.

Minister Bart Tommelein: Bedankt voor uw vraag, collega Schiltz. Zoals gisteren nog maar eens bevestigd werd door Eurocommissaris Marianne Thyssen, is het onder controle houden van de staatsschuld een cruciaal aspect van het Europese begrotingsbeleid. Naast het behalen van een begroting die structureel in evenwicht is en blijft – en u weet dat Vlaanderen zeer goed scoort op dat aspect – legt Europa steeds meer de nadruk op een gezond schuldbeheer, en terecht, want we hebben in het recente verleden gezien wat een snel aantikkende staatsschuld kan veroorzaken. We hoeven daarbij niet eens naar de toestand van de zuidelijke Europese staten te

wijzen in de nasleep van de financiële crisis van 2008: ook in België kenden we enkele decennia terug de negatieve gevolgen van een exponentieel groeiende staatschuld. Herinner u de rentesnieuwbaleffecten, de verdringing van bedrijfsfinanciering door de hoge vraag naar overheidsfinanciering, de torenhoge inflatie en het afremmen van de economische groei die daaruit resulteerden. Een te hoge schuldgraad kan een economie doen stilvallen en zal vroeg of laat resulteren in een roep naar extra belastingen. U weet dat ik, samen met nog een aantal andere mensen, huiver voor een dergelijk scenario.

Nu, ik kan u geruststellen, collega. In Vlaanderen is er al geruime tijd aandacht voor houdbare overheidsfinanciën. Herinner u dat de Vlaamse schuld net voor het uitbreken van de financiële crisis nagenoeg volledig afgebouwd was. Ondanks het feit dat we toen nog in andere ESR-tijden leefden, was dit toch niet het minst de verdienste van mijn voorganger Dirk Van Mechelen. Herinner u ook de inspanningen die Vlaanderen in die periode deed om ook de schuld van de lagere overheden af te bouwen via onder meer het fiscaal pact. Maar zoals u terecht aangeeft, is de Vlaamse schuld opnieuw sterk toegenomen toen in 2014 de consolidatiepeirimeter uitgebreid werd. En inderdaad, ook de herkwalificaties van pps en alternatief gefinancierde investeringssubsidies hebben de schuldgraad doen oplopen.

Vanaf 2015 heeft de Vlaamse overheid evenwel diverse ingrepen gedaan om de schuld onder controle te houden. Omdat Vlaanderen aan interessantere rentevoorwaarden kan lenen, hebben we vooreerst in de rechtstreekse financiering voorzien van onder meer het VIPA, de sociale huisvestingsmaatschappijen VMSW en VWF, en de DBFM Scholen van Morgen. Daarnaast hebben we recent ook een financieringsovereenkomst afgesloten met de nv BAM voor de realisatie van de Oosterweelverbinding. Teneinde fiscale lekken te vermijden, bleek het naar aanleiding van de opmaak van de overeenkomsten met de DBFM Scholen van Morgen en BAM noodzakelijk om een positieve ruling te verkrijgen, die ervoor zorgt dat de Vlaamse overheid is vrijgesteld van roerende voorheffing. Ook die ruling werd in 2016 verkregen.

Eind 2016 keurde de Vlaamse Regering daarnaast een Vlaamse schuldnorm goed. Die norm is tweeledig en wil enerzijds de gunstige rating die Vlaanderen heeft, consolideren door de globale schuldtoename te beperken, en anderzijds de schuldaangroei relateren aan de vermarktbare activa en op die manier een netto-actiefpositie behouden.

Tot slot werd vorige week nog in de plenaire vergadering unaniem het decreet houdende de optimalisatie van het beheer van financiële activa goedgekeurd. Dat decreet verplicht heel wat overheidsentiteiten om hun vrije kasmiddelen te beleggen in de Vlaamse overheidsschuld. Op die manier wordt de evolutie van de geconsolideerde schuld mee onder controle gehouden.

We kunnen dus rustig stellen dat Vlaanderen niet stil heeft gezeten op het vlak van schuldbeheer. En ja, collega, die aanpak heeft al geloond. U vroeg specifiek naar een actualisering van de geraamde rentebesparingen. Welnu, voor 2017 en 2018 wordt de jaarlijkse besparing geraamd op ongeveer 20 miljoen euro. In 2019 kan worden uitgegaan van een besparing van 30 miljoen euro. Dat bedrag zal in de komende jaren nog flink toenemen. Op kruissnelheid wordt er zelfs een besparing van rond de 100 miljoen euro verwacht. De grootste aanbrenger daarin is de nv BAM, waar op termijn ongeveer 63 miljoen euro aan jaarlijkse intrestlast kan worden uitgespaard ten opzichte van een standalone projectfinanciering. Bij VMSW en VWF is er nu reeds een besparing van 8 miljoen euro, die in de komende jaren verder zal oplopen tot 24 miljoen euro per jaar. Voor het VIPA is er momenteel een besparing van ongeveer 9 miljoen euro. Gelet op het feit dat het hier een eenmalige maatregel betrof, blijft die besparing in de komende jaren nagenoeg constant. Voor de DBFM Scholen van Morgen wordt er uitgegaan van

een actuele besparing van ruim 3 miljoen euro. Die loopt in de komende jaren verder op tot een geraamde 5 miljoen euro.

Zoals u terecht stelt, zijn de rechtstreekse financieringen vandaag beperkt tot de reeds aangehaalde instellingen. Uiteraard zal er in de toekomst voor andere entiteiten die daarvoor in aanmerking komen, ook gewerkt worden met een interne financiering in plaats van met gewaarborgde schuld. In die zin zal het decreet met betrekking tot het kas-, schuld- en waarborgbeheer in de toekomst worden aangepast en zal er decretaal een centralisatie van het schuldbeheer worden vastgelegd. Naar analogie met het decreet betreffende de optimalisatie van het beheer van financiële activa van de Vlaamse overheidsentiteiten, zal die centralisatie van het schuldbeheer van toepassing zijn op alle entiteiten behorende tot de sector S13.12, waarvan de Vlaamse overheid rechtstreeks of onrechtstreeks over meer dan 50 procent van de stemrechten beschikt.

Het gevolg van die gewijzigde financiering is uiteraard dat de directe schuld de volgende jaren zal stijgen. Tegelijk zal eveneens de historische gewaarborgde en tevens geconsolideerde schuld van de entiteiten die gebruik maken van de gewijzigde financiering, dalen. Het betreft dan voornamelijk de gewaarborgde schuld van VMSW en VWF. Evident monitort mijn administratie ook het herfinancieringsrisico van deze toenemende directe schuld.

Een belangrijke stap in dezen is het afstemmen van de looptijd van onze directe schuld op de looptijd van de onderliggende financiering. Aangezien de meeste onderliggende activa die intern worden gefinancierd, een lange looptijd hebben van 20 jaar tot zelfs 35 jaar, is er de laatste jaren voor geopteerd om de gemiddelde looptijd van de directe schuld systematisch te verhogen. Dat kan het best geïllustreerd worden aan de hand van de gemiddelde looptijd van de opgenomen nieuwe schulden en de evolutie van de gemiddelde looptijd van de schuldportefeuille de afgelopen jaren. Concreet is de gemiddelde looptijd van de directe schuld ondertussen gestegen van 2,25 jaar eind 2014 naar 12,83 jaar eind 2017. Tevens hebben we de afgelopen jaren een aantal opnames met lange looptijden van 25 tot 30 jaar kunnen uitvoeren met historisch lage rentevoeten van onder de 2 procent. Aangezien het vaste rentevoeten betreft, zal de begroting nog een paar decennia van die lage rentevoeten kunnen genieten. En dat vinden we fijn.

Die inspanning werd ook gedurende de eerste maanden van 2018 voortgezet. In de aanloop naar de financiering van het Oosterweelproject, werd er eind maart een zeer gunstige private plaatsing van 80 miljoen euro op maar liefst 40 jaar, met een marge van nog amper 9 basispunten, in de kapitaalmarkt geplaatst. Op die manier zijn we voor 40 jaar verzekerd van een rentevoet van 1,874 procent.

Het is dus ondertussen duidelijk dat er, mede door het gecentraliseerde schuldbeheer, ondertussen ook lagere marges kunnen worden bedongen voor het ministerie dan vroeger het geval was, omdat de Vlaamse schuld nu als één overkoepelend product in de markt wordt gezet en de liquiditeit van de obligaties kan toenemen door het grotere beschikbare volume.

Ik concludeer door te stellen dat ik, samen met de Vlaamse Regering, wel degelijk aandacht heb voor het onder controle houden van de Vlaamse schuldevolutie. Binnen dat kader hebben we hierbij de laatste jaren gerichte acties ondernomen om het schuldbeheer te optimaliseren, en dat, collega's, met resultaat. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Dank u wel, minister. Dat is een hele boterham. Zo te horen is het dus een goede zaak dat we van die soms vermaledijde consolidering – uitbreiding van de consolidatieperimeter – nu ook de positieve effecten

kunnen hanteren, namelijk de schuldgraad van die entiteiten, nu hun schuld toch bij Vlaanderen komt, te verlagen door rechtstreeks via Vlaams schuldpapier gefinancierd te worden. Dat is een verstandige manier van modern schuldbeheer.

Natuurlijk, doordat er dan meer geleend wordt door de Vlaamse overheid zelf, zou het herfinancieringsrisico kunnen stijgen, maar dat hebt u ondervangen door een aantal leningen iets te spreiden in de tijd. Dat systeem werkt natuurlijk alleen maar als er een structureel gezonde begroting is. Maar goed, u hebt de cijfers net toegelicht. We zullen het debat daarover nog voeren, maar mij lijkt het dat dat vandaag toch zeker en vast in orde is.

Ik dank u verder voor de cijfers. Ik heb alleen niet goed begrepen of er nog andere entiteiten waren die ook in aanmerking komen om in een dergelijke financiering te komen, of dat het blijft bij degenen die vandaag gekend zijn. Daar had ik nog geen antwoord op gekregen.

De voorzitter: Minister Tommelein heeft het woord.

Minister Bart Tommelein: Ik heb dat wel aangehaald, maar het was een redelijk lang antwoord, dus ik kan begrijpen dat uw aandacht eventjes verslapte, mijnheer Schiltz. *(Gelach)*

Ik heb wel degelijk gezegd dat in de toekomst ook voor andere entiteiten gewerkt kan worden met een interne financiering in plaats van met gewaarborgde schuld. Op dit moment is dat inderdaad de sector S13.12, waarvan de Vlaamse overheid rechtstreeks of onrechtstreeks over meer dan 50 procent van de stemrechten beschikt. Maar het is natuurlijk een nieuw decretaal initiatief dat zal moeten worden genomen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.